

РЕШЕНИЕ

№ 917

гр. София, 12.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 29.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **495** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл.84, ал.3 вр.чл.75, ал.1 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/. Делото е образувано по жалба на К. Н. с ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданка на Г., лично и в качеството си на законен представител на малолетната К. Н., с ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданка на Г., чрез определен от НБПП процесуален представител адв. Т. И. от САК, против Решение №22719/29.12.2023г. на председателя на Държавна агенция за бежанците, с което е постановен отказ да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на грузинските граждани. Решението се оспорва като незаконосъобразно по подробно изложени правни съображения. С жалбата се иска от съда да отмени обжалваното решение и върне преписката за ново разглеждане и произнасяне от административния орган. Счита, че в противоречие със закона ответникът отказал да кредитира твърденията на К. Н. за страх от преследване поради обвързаността на семейството с опозиционната грузинска партия "Стратегия на А.", с аргумента, че се касаело за проблеми от личен характер. Дори да съществували някои неточности и противоречия в бежанската история, то задължение на административния орган е да ги обсъди и изясни преди да постанови решението. Претендира, че същото е в "ярко" противоречие пар.199 и 202 от Наръчника за процедури и критерии за определяне на статут на бежанците от 1951 г. и Протокола за статут на бежанците от 1967г. , издаден от службата на ВКБООН.

Счита за изцяло необосновано категоризирането ѝ като "икономически мигрант", по

пар. 62 от Наръчника, още повече поради заявеното за обвързаността на семейството с опозиционната партия "Стратегия на А.", семейството било подложено на дискриминативни икономически мерки, като била забранена икономическата им дейност.

В жалбата са изложени и съображения за зачитане на най-добрия интерес на детето по смисъла на пар.1, т.5 от Допълнителните разпоредби на Закона за закрила на детето, като такава преценка липсвала. , позовава ес на съображения 9, 11 и 95 от директива 2013/33 принципът за висшия интерес на детето следва да бъде спазен. Иска от съда да вземе предвид Общ коментар №14 на Комитета по правата на детето към ООН, постановен в допълнение към Конвенцията за правата на детето, в която било посочено, че този интерес следвало да се обоснове в детайли, а не бланкетно, като се постави пред всички останали съображения и се разгледа с приоритет. К. подчертал още, че най-добрите интереси на детето са трипластово понятие, но изтъква "материално право" и "процесуално правило", счита за неправилна и преценката, че към правното положение на молителките не са приложими принципите, залегнали в нормата на чл.9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ. , в решението органът се е ограничил само до обсъждане на основанието по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, формално били цитирани части от справка за страната, изготвена от Дирекция "Международна дейност" при ДАБ. Самата справка давала фрагментарна информация и макар отразените в нея факти да са пряко изведени от официален документ, били крайно недостатъчни, за да се направи обоснован извод за нивото на сигурност. Счита, че така е нарушено изискването по чл.75, ал.2 ЗУБ, преди да се произнесе по молбата за международна закрила, органът да прецени всички относими факти свързани с личното положение на молителя и държавата ум по произход или с трети страни. Изискването на закона не било изпълнено, тъй като органът не извършил анализ на почти никакви съществени и релевантни факти и обстоятелства, свързани с бежанската история на молителката , в светлината на актуалната обстановка в държавата по произход.

Иска се от съда да отмени оспореното решение като незаконосъобразно и съдът да върне преписката за ново разглеждане и произнасяне от административния орган. в съдебно заседание жалбата се поддържа от К. Н. лично за себе си и като законна представителка на малолетната К. Н., в това число чрез адвокат И. назначен по предоставената правна помощ.

Чрез преводача от грузински език, пред съда К. Н. оспори приетото от фактическа страна в мотивите на решението за относима към личното ѝ положение екражба на велосипед, в протокола за проведеното интервю изказванията ѝ не били записани точно. Чрез преводача в съдебно заседание за бежанската си история направи уточнения и допълнения на записаното в протокола за проведеното интервю.

В ход по същество К. Н. лично за себе си и за малолетната си дъщеря претендира основателност на жалбата, адв. И. - идентично. Предвид политическа обвързаност, страх, преследване по отношение на съпруга на доверителката ми, същата е била принудена да напусне държавата си. Действително доверителката не е посочила да е била задържана, върху нея да е упражнявано физическо насилие, то но спрямо членове на семейството ѝ са наложени дискриминативни мерки, техният бизнес бил атакуван заради политическата им принадлежност. Адв И. претендира, че съобразно критериите на ВКБООН за определяне на статут на бежанец, понякога икономически мерки, които се налагат на дадено лице, биха могли да се сметат за преследване, ако в този смисъл се оставят пред невъзможност за нормален живот. За детето изборът за

най-добрият интерес бил направен, то посещавало българско училище, майката споделила, че имало проблеми с адаптацията по времето на раздялата с баща си, и не знае дали това няма да допринесе за проблеми при нова раздяла. Жалбоподателката К. Н. заяви също пред съда, че детето К. Н. говорело български език и имало добри оценки в училище.

Ответникът- председателят на ДАБ, чрез юрк. К., иска от съда да остави решението в сила като правилно и законосъобразно, не са допуснати нарушения на административно производствените правила, счита решението за постановено в съответствие с чл.8 и чл.9 ЗУБ.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, допълнително справка с изх. № ЦУ - 1853/30.11.2023г. на Дирекция "Международна дейност" при ДАБ относно Г., - за общото положение в страната, актуалната общественно-политическа и икономическа обстановка, за Партия Стратегия А. (информация за партията, парламентарно представителство, отношение на властите към членовете на партията); информация за лицето М. М. като член на същата партия.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и съображенията на страните, извърши дължимата служебна преценка на оспорения акт по реда на чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК, от фактическа и правна страна приема за установено следното:

По фактите съдът приема следното:

К. Н., [дата на раждане] , гражданка на Г., лично и в качеството си на законен представител на малолетната К. Н., [дата на раждане] , гражданка на Г., са подали молба за международна закрила с вх. № РД09-3661/30.09.2022г. на РПЦ С.. На българска територия са придружавани от М. М. - съпруг и баща съответно, който е подал отделно молба за международна закрила от българската държава. Самоличността на молителките е установена въз основа на национални документи за самоличност.

По молбата за закрила на К. Н. и К. Н., са извършени следните процесуални действия от администрацията на ДАБ на дата 30.09.2022г.:

- съставени са регистрационен лист и Евродак дактилоскопна карта.
- връчени са указания относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, както и списък на организации, работещи с бежанци, подали молба за международна закрила.
- връчена е покана за провеждане на лично интервю на дата 07.10.2022г. но поради невъзможност да бъде проведено - молителките владеели в много малка степен руски език, впоследствие е връчена покана за провеждане на лично интервю на дата 20.06.2023г., на която дата е и проведено с преводач от грузински език, протокол на л. 40 от делото.
- на основание чл. 22, т.8 от Закона за правната помощ и чл.23, ал.1 и ал.2 ЗУБ е уведомен председателя на Националното бюро за правна помощ, за малолетното дете

К. Н., подало молба за закрила, в която връзка е предоставена правна помощ, а впоследствие е определен адв. Т. И. от САК.

-на дата 24.10.2022г. е изпратено писмо до директора на Специализирана дирекция "М" - ДАНС на основание чл.58, ал.9 ЗУБ във връзка с подадената молба за международна закрила от К. Н. и малолетната К. Н., като в отговор в писмо от 30.11.2022г. е изразено становище, че не се възразява по предоставянето на закрила на лицето К. Н., в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

-приобщен е протокол за проведеното лично интервю с М. М. на дата 08.11.2022г. по неговата молба за международна закрила.

-с писмо от 24.10.2022г., на основание чл.15, ал.4 вр. ал.1 от закона за закрила на детето, е уведомена Дирекция "Социално подпомагане" В., по адреса на пребиваване - на разрешен външен адрес, на малолетната К. Н., в отговор на което от Агенция за социално подпомагане е предоставена информация, установена от социален работник след посещение на адреса. Било установено, че в жилището малолетното дете живее заедно с родителите си, а жилището се състои от детска стая, спалня, кухня и санитарен възел, обзаведено с всичко необходимо. Интервюто било проведено чрез М. М., представил се като биологичен баща на детето. По време на разговора М. споделил, че е пристигнал през декември 2021г. а майката и детето - през август 2022г. Пристигането в страната обяснили с опозиционните си възгледи към настоящото управление на Г.. Към момента на проучването - майката се грижи за детето, а бащата работи във фирма за почистване на трудов договор. Н. имала поставени всички необходими ваксини, но детето нямало още записан личен лекар на територията на България, но изразила желание да го запише. Детето К. Н. било записано в 5-ти клас в 2.45-то ОУ К. В., малолетната можела да чете на български, осигурено било всичко необходимо за училище. Детето било във видимо добро здравословно състояние и облечено според възрастта и сезона. Семейството било консултирано при необходимост да се обърнат към Български червен кръст и Спешна медицинска помощ майката споделила, че нямали роднини на територията на страната и желае а остане в държавата заедно с мъжа си и малолетното им дете.

-След молба, тъй като производството не е приключило до три месеца от подаването на молбата по независещи причини, съгласно чл. 29, ал.3 ЗУБ, е издадена служебна бележка от 04.01.2023г. - л. 68 от делото, че за К. Н. е възникнало и правото на достъп до пазара на труда.

Видно от протокола от проведеното с К. Н. интервю на дата 20.06.2023г., същата е заявила, че по произход е грузинка, не е имала проблеми за ради етническата си принадлежност, по вероизповедание - християнка - православна, не е имала религиозни проблеми. Заявила е, че е омъжена, съпругът ѝ М. М., [дата на раждане], с него имали граждански и религиозен брак през 2008г. и едно дете- К. Н.. Напуснала Г. през месец август 2022г., - легално с автобус за Турция, на 27.08.2022г. влязла в Република България, без виза. През последните 15 години живяла в Т., столицата на Г.. Родителите ѝ са в Г., както и брат, нямали проблеми към момента на интервюто, имала и брат във Франция на лечение, който след приключването му ще се завърне в Г..

На интервюто К. Н. е заявила, че не е била официално член на дадена партия, но е симпатизирала на партията Стратегия на А. - Строителство на страната, защото съпругът ѝ бил член на тази партия. Напуснала Г. след като съпругът ѝ напуснал страната, за нея станало много трудно, заради неговата политическа дейност тя била

тормозена, по-точно заради неговото и нейното политическо мнение. Преди около 10 години, започнали проблемите на съпруга ѝ, защото вече бил в опозиция, тормозът идвал от полицията и официалните власти.

На въпроса в какво точно се е изразявал този тормоз, в протокола е вписан следният отговор: Стартирали собствен бизнес - през 2019г. отворили хотел, но поради коронавируса се наложило да го затворят. Проблемите на съпруга ѝ идвали от политическата му принадлежност, рекет идвал от лица, които не били официално свързани с управляващите, но ги представлявали. Лично на нея нищо не било правено, но в двора ѝ идвали непознати по време на избори и детето се страхувало. Тя не можела да изказва политическо мнение, ходела на работа, но от там и казвали да не изказва мнението си и да не ходи на демонстрации. Хотелът бил отворен, но "те" искали пари за да продължат да работят и да не затворят отново. Съпругът не искал да плаща пари и затворил бизнеса през 2021г.

На въпроса дали лично е била заплашвана в Г., според протокола от интервюто К. Н. е отговорила, че страната не е сигурна и никой не може да ти помогне, дори и полицията е срещу хората, при кражба на велосипед полицията не помогнала след подадена жалба, което се оспори като изявление пред съда. К. Н. е категорична, че никога срещу нея не е оказвано насилие в Г., не е задържана или арестувана, срещу нея не е водено съдебно дело или процес, не е осъждана.

Чрез преводача в съдебно заседание К. Н. заяви, че в протокола за проведеното интервю имало неточности за бежанската история, като направи следните уточнения и допълнения и което иска съдът да вземе предвид, а именно:

"Никога не е ставало въпрос за крадено колело, има разговори за политически партии, което също не е говорено, има текст по който тя не е говорила. Липсват мои изказвания във връзка с бизнеса на мъжа ми, който е бил притискан, няма изказване за баща ми който беше ограбен в Г.. Въпроса който беше зададен по време на интервюто, дали е имало по някакъв начин притискане на кампанията за изборите, в които е участвал мъжа ми, сега искам да обясня по този въпрос. Кампанията по време на изборите, в които беше кандидат мъжа ми, имаше наблюдение на нашия дом в продължение на 24-часа. В общия двор, който е с един вход с вътрешни тераси, многократно сме засичали коли, които не са на нашите съседи, виждахме да правят снимки, кой излиза, кой влиза. Това съвпаднаше с "ковид" ограниченията, при което различни хора ни притискаха да превърнем хотела в „ковид хотел“, което ние не искахме, след което последваха вербални заплахи, че ако не се превърне в „ковид хотел“ ще ни съсипят бизнеса. Чрез влиятелни хора от квартала, където се намира хотела, бяха отправени заплахите, ако не се подчиним. Трябваше да се преправи хотела, за което трябваше да инвестираме собствени пари, за което не бяхме съгласни. Другият въпрос от интервюто който искам да изясня е следният: Дали е имало други членове на семейството, които са били притискани и малтретирани? – като пример дадох баща ми, който беше ограбен, пред голямо количество свидетели, като е бил повален слизайки от автобуса, взето му е портмонето с цялата заплата, след което не е последвало никакво разследване, разпитвали са го цяла нощ, след което нищо не се е случило с разследването, все едно нищо не се е случило. Също имаше въпрос дали е имало натиск на работното място? - постоянно имаше натиск на работното ми място. Имаше заплахи, че ще остана без работа, бях активна на протестите по това време, мъжа ми получи нараняване по това време, веки ден започваше с подигравки, че ще остане без работа. За колелото, въобще не е съществувала тази случка. Една от

причините да дойдем в България, е че детето в продължение на една година беше стресирана по всяко време, всеки ден звънеше на баща си, имаше проблеми в училище, посещаваше психолог, детето много страдаше от това, че е разделена с баща си."

В присъствието на адвокат, във връзка с чл.15, ал.1 от Закона за закрила на детето, в присъствието на майката е проведено интервю и с малолетната К. Н. в хода на административното производство - л.44 от делото. К. Н. е на 13 години към датата на интервюто - 20.06.2023г., когато била в Г., ходела на училище, връщала се обратно, пишела домашни и ако останело време, ходела на танци. Редовно посещавала училище, живяла само на едно място в Т., заедно с родителите си, а след като бащата напуснал Г. - само с майката. К. Н. не излизала "навън", защото се притеснявала за майка ѝ, навън имало полицаи. На въпрос имало ли е опасност за родителите ѝ в Г., малолетната грузинка е отговорила "Да имаше опасност. Чувала съм различни истории от хората, те казвали, че родителите ми ще отидат в затвора.". В Г. има дядо, баба и един чичо, постоянно говори с тях и знае, че те нямали никакви проблеми. Учи български език и се справя добре, ходи на училище в България и има приятели.

С оспореното по делото решение № 22719/29.12.2023г. на председателя на ДАБ, е разгледана така подадената молба за международна закрила с вх. № РД09-3661/30.09.2022г. от К. Н. - за себе си и като законен представител на малолетната си дъщеря К. Н., гражданки на Г.. Органът по подробно изложени мотиви от правно и фактическо естество е формирал извод, че не е налице никое от основанията по чл. 8 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, нито по чл.9 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е от дата 08.01.2024г., а оспореното решение е връчено на дата 04.01.2024 г., с оглед на което жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В производството и при постановяване на решението не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила.

Кандидатите за закрила са информирани при започването на производството за правата си, писмено е разяснена процедурата, по която се подават и разглеждат молбите за закрила, включително за организациите, към които може да се обърне за съдействие. Назначен е преводач и процесуален представител на малолетната молителка К. Н., спазени са и изискванията за изготвяне на социален доклад, спазено е изискването на чл.41, ал.1, т.1 от ЗДАНС и чл.58, ал.7 от ЗУБ, е поискано и получено становището на ДАНС.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по смисъла на чл.75, ал.1 от ЗУБ - председателя на ДАБ, спазена е предвидената в закона форма, актът съдържа всички изискуеми реквизити, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, предвидени в ЗУБ и АПК.

Неоснователно е оплакването в жалбата, че в решението не са обсъдени причини за напускане на страната по произход или за непроизнасяне в мотивите му по относими въпроси или неизясняване на относими факти и обстоятелства.

Оспореното решение е постановено в съответствие с материалния закон и целта на закона. При така изложеното за заявеното на интервюто и пред съда, при сравнение с обсъдените и взети предвид обстоятелства от бежанската история в оспореното решение, то съдът констатира, че няма изкривяване на бежанската история, фактите са взети правилно предвид. В тази връзка съдът съобщи, че в оспореното решение е направено сравнение между изявленията на К. Н. и нейния съпруг М. М. относно бизнеса им с хотела и ситуацията с пандемията от коронавирус.

На първо място има съществена разлика в изявлението дали е имало принуда или желание управлявания хотел да бъде приспособен за ковид-болни, доколкото държавата е плащала определена сума на едно лице на ден. В този смисъл заявеното от К. Н., че е имало принуда хотелът им да бъде превърнат в ковид-хотел, не съответства на твърденията на съпруга ѝ, които са и кредитирани. Така съпругът е заявил, че е предложил на държавата хотелът да бъде ползван за настаняване на болни, но имало посещение от министерството на здравеопазването със становище, че не е подходящ. Посоченото, което е и достоверно с оглед общата информация и ситуация във връзка с пандемията, е достатъчно да опровергае изцяло тезата на К. Н., че е оказван натиск за настаняване в хотела на болни от ковид. Жалбоподателката е заявила още, че е по професия била медицинска сестра. Но няма данни да е работила извън семейния бизнес с хотела. Съпругът ѝ е заявил, че след като той и още 70-80 души от отдела му към

общината в Т. - като инспектори са уволнени от работа, започнал частен бизнес с отдаване на апартаменти под наем на туристи през 2014г., след това наел хотел с 12 стаи под наем и това бил единственият доход на семейството, в хотела работела съпругата му и всички роднини, които нямали работа. Освен това, К. Н. е заявила, че през 2019г. са отворили хотел, а съпругът и - че през 2016г. е наел хотела. Нито тя нито съпругът ѝ са заявили, да е имала друго работно място освен семейния хотел. В този смисъл остава неясно какъв натиск и от кого е оказван на К. Н. на работното ѝ място - да не изказва политическо мнение, кой от работата ѝ е казал да не изказва политическо мнение и да не ходи на демонстрации, след като се касае именно за семеен бизнес, управляван от нея и съпруга ѝ. Значителните несъответствия обуславят и извод за недостоверност на твърденията на жалбоподателката за проблеми - оказван натиск във връзка със семейния бизнес или "на работата ѝ". Представената бежанска история следва да се преценява изцяло като недостоверна.

Правилно е приетото в оспореното решение, че към молбите за закрила са относими причините за напускането на страната по произход въз основа на заявленията на проведените интервюта, както и, че представената бежанска история е недостоверна, а дори и да е достоверна, то заявените факти са нетононими към основанията за преследване по чл.8, ал.1 ЗУБ, или другите хипотези по чл.8, ал.2-5 ЗУБ - за риск от бъдещо преследване, както и за ситуацията на страната ѝ по произход или за личното положение на молителките, относими към предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1-3 ЗУБ.

Абсолютно необосновано в жалбата до съда се твърди, че в оспореното решение не са обсъдени всички хипотези по чл.9, ал.1 ЗУБ, както и, че не са обсъдени данни, относими към зачитане на висшия интерес на детето. Във връзка с последното, административният орган се е позовал идентично както в жалбата на Общ коментар 14 (2013) към Конвенцията на ООН за правата на детето, относно елементите, които следва да се вземат предвид при тази преценка. Формиран е правилен извод, че в най-добрият интерес на детето е то да бъде възпитавано и за него да се полагат грижи на майчин език и то да расте в културната среда на страната си по произход, заедно с майка си и баща си, в която връзка е съобразена и неоснователността на молбата за закрила на бащата. Именно в държавата си по произход детето ще има възможност да изгради традиционните социални и езикови ценности и норми, да се възползва от семейната среда, а обстоятелството, че няма основание за предоставяне на международна закрила е преценено от гледна точка на

възможността по легален начин да се осигурява издръжката на детето на българска територия - изключително ограничени възможности. Също органът се е позовал и на представения доклад на Дирекция "Социално подпомагане" - В., съгласно който не се откриват преки и непосредствени рискове за физическото и психическото, нравственото, интелектуалното и социалното развитие на детето и няма данни основните му права да са нарушени. Най-добрият интерес е К. Н. да живее в семейна среда заедно с нейните родители в държавата си по произход. Поради това постановяването на отрицателно решение по молбата за закрила не нарушава принципа за най-добрия интерес на детето и нарушаване на целостта на семейството. нито нарушава правото на зачитане на семейния живот по чл.8 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.

Следва да бъде подчертано и заявеното от К. Н., съответно от нейната дъщеря, че нито са преследвани в страната си по произход, нито е проявено насилие от страна на властите, не са арестувана, а твърденията на К. Н. за оказан натиск от лица, които официално не били свързани с властите, но ги представлявали във връзка със семейния бизнес и невъзможност да изкаже политическо мнение са противоречиви и недостоверни.

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗУБ, статут на бежанец се предоставя на чужденец, който изпитва основателен страх от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Легална дефиниция за понятието „преследване“ по смисъла на закона е дадена в чл.8, ал.4 и ал.5 на ЗУБ - нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторемост, като действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация, отказ на съдебна защита, непропорционално или дискриминационно наказателно преследване или наказания. Необходимо е преследването да е характерно не изобщо за страната, а да е било насочено към конкретното лице, търсещо закрила. Нито един от посочените елементи, относими към понятието преследване не се установява в конкретния случай на грузинските граждани.

Липсват и законоустановените изисквания за предоставянето на

хуманитарен статут по чл.9 от ЗУБ, тъй като за молителките няма опасност от тежки посегателства смисъла на чл.9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ и няма безогледно насилие поради въоръжен конфликт по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. В изложената бежанска история молителят няма факти и обстоятелства, които попадат в някоя от хипотезите на чл.9, ал.1 от ЗУБ, съответно няма данни за реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи върху живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случаи на вътрешен или международен въоръжен конфликти.

Справката за Г. сочи, че се касае за страна, в която се установяват случаи на неспазване на човешките права. Партията "Стратегия А.", през 2021г. става член на Алианс на либералите и демократите в Европа (ALDE), има данни за участието ѝ в политическия живот на Г., няма данни за репресии на нейни представители и симпатизанти, не е открита публична информация за съпруга на К. Н. - М. М. като член на тази партия. През март 2022г. Г. кандидатства за членство в ЕС, Г. получи статут на страна кандидатка през декември 2023 г., при условие че бъдат предприети съответните стъпки, посочени в препоръката на Комисията от 8 ноември 2023 г. Българският парламент е приел декларация в подкрепа на евроатлантическия път на Г. и предоставянето на статут на страна кандидат за членство в Европейския съюз, обнародвана Обн. ДВ. бр.87 от 17 октомври 2023г. В този смисъл справката на дирекцията - конкретно стр. 5 от нея, изготвена към 23.11.2023г. не е актуална към датата на устните състезания по делото, което съдът съобрази. Следва да се посочи, че статутът на Г. на страна кандидатка, макар и под условие за бъдещи действия, е израз и на положени усилия за провеждането на реформи, у което е и изтъкнато в декларацията от българския парламент.

За молителките няма данни лично да са били застрашени от каквото и да е посегателство на правата им. Цялостната обстановка в страната не може да се определи като въоръжен конфликт, нито като безогледно насилие спрямо цивилното население. Решението е съобразено и с решение от 17 февруари 2009 г. на Съда в Л. по дело № С-465/07, във връзка с чл. 2, б. "д" от Директива 2004/83/ЕО, съответни на чл.9, ал., т.3 ЗУБ, съгласно което силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт се преценява от компетентните национални органи, до които е подадена молбата или съдилищата, до които е отнесено решението за отказ на подобна молба. Съгласно пълзящата скала, посочена в т.39 на решението на съда в Л., в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от

фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила.

Предвид, че в представената бежанска история няма добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на К. Н., нито на малолетната ѝ дъщеря, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в Г. следва да е изключително, каквото видно от цитираната в административния акт информация за обстановката там, то не е.

При тези данни за относимите факти и обстоятелства към молбите за закрила до на грузинските гражданки К. Н. и К. Н., установени и към датата на устните състезания по делото, съдът преценява жалбите за неоснователни, а приетото в оспореното решение за правилно и обосновано. Не се установиха предвидени в закона основания, относими към предоставянето на статут на бежанец или хуманитарен статут по ЗУБ, които изводи в оспореното решение не се опровергани в хода на съдебното производство и поради това са правилни. Твърденията на адв. И. за приложени икономически дискриминативни мерки като основание за предоставяне на статут, са изцяло недоказани.

По изложените съображения, оспорването е неоснователно, липсват основания по чл.146 от АПК, обуславящи отмяната на оспореното решение.

На основание изложеното и чл.172, ал.2, предл. посл. от АПК, Административен съд София град, I отделение, 12-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Н. с ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданка на Г., лично и в качеството си на законен представител на малолетната си дъщеря К. Н., с ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданка на Г., против Решение №22719/29.12.2023г. на председателя на Държавна агенция за бежанците, с което е постановен отказ да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на грузинските гражданки.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

Съдия:

